

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 57.978 van 3 februari 1996
in de zaak A. 67.403/IV-15.540.**

In zake : Eddy WOUTERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de burgemeester van de gemeente AARTSELAAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DE HOUS,
kantoor houdende te AARTSELAAR,
Antwerpsesteenweg 41.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eddy WOUTERS
op 3 februari 1996 heeft ingediend om de schorsing bij
uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van :

"het bevel van de Burgemeester van de Gemeente
Aartselaar vervat in de officiële telefax-brief van
zijn raadsman dd. 2 februari 1996 (15 uur) die o.m.
luidt als volgt :

'Mijn cliënt stelt dat ingevolge de inwerkingtre-
ding van de Wet van 25 juni 1993 betreffende de
uitoefening van de ambulante handel en de organisatie
van de openbare markten, alsmede van het Koninklijk
besluit van 3 april 1995 ter uitvoering van voormelde
Wet, met ingang van 4 februari 1996 het niet toege-
laten kan worden in de vorm van een markt autovoer-
tuigen tentoon te stellen of te verkopen door in
hoofdzaak particulieren op terreinen gelegen op het
grondgebied van de Gemeente Aartselaar.' en verder :
'Voor zover Uw cliënt dus zijn aangekondigde inten-
ties in de praktijk zou omzetten op 4 februari a.s.
stelt mijn cliënt dat de gepaste maatregelen zullen
worden genomen, en dit afhankelijk van de wijze
waarop de intenties in de praktijk zullen worden
gebracht''";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 februari 1996 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY, die verschijnen voor verzoeker, en van Advocaat E. KETELS die, loco Advocaat B. DE HOUS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. DEPUYDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zou opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet en de wet van 25 juni 1993, betreffende de uitoefening van de ambulante handel en de organisatie van openbare markten, alsmede genomen uit bevoegdheidsoverschrijding en de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag,

doordat, de Burgemeester de organisatie van een private markt verbiedt,

terwijl, eerste onderdeel, de wet van 25 juni 1993 de Burgemeester geen bevoegdheid toekent om de organisatie van private markten te verbieden,

terwijl, tweede onderdeel, de wet van 25 juni 1993 niet van toepassing is op de organisatie van private markten, maar enkel de ambulante activiteit regelt alsook de organisatie van openbare markten,

zodat, de Burgemeester door de organisatie van een private markt te verbieden, zijn bevoegdheid heeft overschreden en de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen heeft geschonden,";

Overwegende dat verzoeker verklaart op 4 februari 1996 a.s., op de hoek van de Boomsesteenweg en de Vluchtenburgstraat te Aartselaar, een automarkt te zullen houden; dat hij betoogt dat het om een privé-markt gaat, dat de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van de ambulante handel en de organisatie van openbare markten, enkel de "ambulante activiteiten" en de openbare markten heeft geregeld, dat hij geen "ambulante activiteit" uitoefent, dat een automarkt geen ambulante aktiviteit is, dat men de markt en de organisatie daarvan, niet mag verwarren met de verrichtingen die er plaatsvinden, dat de organisator -die hij is- niets verkoopt, niets te koop aanbiedt, dat de koper de goederen niet uitsluitend voor niet-beroepsdoeleinden verwerft enz...;

Overwegende dat artikel 4, § 1, van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van de openbare markten, de ambulante activiteiten verbiedt die niet worden uitgeoefend op de openbare markten of op de openbare weg of ten huize van de consument; dat blijkens artikel 2 van die wet als ambulante activiteit wordt beschouwd elke verkoop, te koop-aanbieding of uitstalling met het oog op de verkoop van produkten aan de consument, door een handelaar buiten de vestigingen vermeld in zijn inschrijving in het handelsregister of door een persoon die niet over een dergelijke vestiging beschikt;

Overwegende dat het verkopen, te koop aanbieden en uitstallen met het oog op de verkoop van auto's een activiteit is die als een ambulante activiteit moet worden beschouwd; dat het die activiteit is die door de bestreden beslissing wordt verboden; dat het aandeel van verzoeker in die activiteit niet de zaak is van de verwerende partij; dat de omstandigheid dat consumenten de auto "voor niet-beroepsdoeleinden" zouden kunnen verwerven, niet meebrengt dat de activiteit niet ambulant is; dat voor het overige de bestreden beslissing terecht lijkt te stellen "dat de plaatselijke overheden steeds gelast blijven de wet en de uitvoeringsbesluiten uit te voeren";

Overwegende dat in het tweede middel wordt gesteld dat verzoeker niet werd gehoord;

Overwegende dat partijen in een procedureslag zijn betrokken; dat het hoogst twijfelachtig is dat verzoeker zich niet heeft "doen" horen; dat alleszins uit de redactie van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de intenties van verzoeker kende;

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de onwettigheid van artikel 7, 1°, van voormeld koninklijk besluit van 25 juni 1993 doordat het "niet de voorwaarden bepaalt waaronder de occasionele verkopen van goederen die de verkoper toebehoren, worden uitgesloten van het toepassingsgebied van de wet van 25 juni 1993, maar bepaalt dat : '1° ze betrekking hebben op voorwerpen die aan de verkoper toebehoren, die niet werden verworven om verkocht te worden en dat ze plaatsvinden in het kader van het normaal beheer van een privaat vermogen;...' in feite het wettelijk begrip 'occasionele verkoop' definieert of minstens op bindende wijze interpreteert en zodoende de vrijheid van handel en nijverheid beperkt,

terwijl, de Koning geen andere macht heeft dan die welke de Grondwet en de bijzondere wetten, krachtens de Grondwet zelf uitgevaardigd, hem uitdrukkelijk toekennen en alleen de wet een authentieke uitlegging van de wetten kan geven, de vrijheid van handel en nijverheid slechts kan worden beperkt in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald en artikel 5, 1° van de wet van 25 juni 1993 de Koning enkel de macht verleent de voorwaarden te bepalen onder dewelke de occasionele verkopen van goederen die de verkoper toebehoren niet onder het toepassingsgebied van de wet vallen";

Overwegende dat krachtens artikel 5 van de wet van 25 juni 1993 aan het verbod niet zijn onderworpen onder meer "de verkopen zonder handelskarakter en met een uitsluitend menslievend doel, alsook de occasionele verkopen van goederen die de verkoper toebehoren, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden"; dat artikel 7, 1°, van het koninklijk besluit van 3 april 1995 tot uitvoering van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten bepaalt : "Occasionele verkopen van goederen die de

verkoper toebehoren, bedoeld in artikel 5, 1°, van de wet, zijn niet onderworpen aan de bepalingen van de wet, op voorwaarde : 1° dat ze betrekking hebben op voorwerpen die aan de verkoper toebehoren, die niet werden verworven om verkocht te worden en dat ze plaatsvinden in het kader van het normaal beheer van een privaat vermogen";

Overwegende dat met de in artikel 5, 1°, van de wet van 25 juni 1993 gehanteerde termen "occasionele verkopen" lijken te zijn bedoeld de toevallige verkopen, verkopen die sporadisch, bij een afzonderlijke gelegenheid of aanknopend bij een bepaalde gelegenheid plaatshebben; dat aangezien de handelsactiviteit van een handelaar in tweedehandsvoertuigen juist bestaat in de verkoop van tweedehandsvoertuigen, de verkoop door die handelaar van tweedehandsvoertuigen per definitie niet occasioneel is en dus niet een "in de regel, occasionele verkoop" uitmaakt, zoals de verzoekende partij betoogt; dat dergelijke verkopen dan ook niet onder de reeds geciteerde uitzonderingsbepaling van artikel 5, 1°, van de wet van 25 juni 1993 lijken te vallen;

Overwegende dat het vierde middel is afgeleid uit de schending van het gelijkheidsbeginsel; dat verzoeker stelt dat artikel 7, 1°, van het koninklijk besluit van 3 april 1995 een onderscheid maakt "tussen enerzijds occasionele verkopen van een particulier en een handelaar die de marktplaats vermeldt in zijn inschrijving in het handelsregister en anderzijds de occasionele verkopen van een handelaar die de marktplaats niet vermeldt in zijn inschrijving in het handelsregister, waardoor de eerste reeks verkopen geen ambulante activiteiten uitmaken, doch de tweede wel, met het gevolg dat de eersten zich mogen aandienen op een private markt terwijl de laatste verplicht wordt zich naar een openbare markt te begeven, niettegenstaande de

private markt, zoals de openbare markt, een marktreglement heeft";

Overwegende dat in het derde middel reeds werd gesteld dat de verkoop van tweedehandsvoertuigen door de handelaar van tweedehandsvoertuigen niet onder de uitzonderingsbepaling van artikel 5, 1°, van de wet van 25 juni 1993 lijkt te vallen; dat het middel derhalve niet dienend lijkt;

Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari 1900 zesennegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.